

PISMO PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W JAWORNIKU

BIAŁY KAMYK

październik 2024, nr 10/225

A photograph of a stone staircase leading up a grassy hill towards a rock formation with a Marian image. The image shows a path of stone steps ascending a lush green hillside. In the background, a large rock face features a prominent image of the Virgin Mary in a blue and white robe, set within a niche. The scene is surrounded by dense green foliage and trees.

PAŹDZIERNIK
z *Maryją*

Matka Boża Skalska – Matka Wolności, Królowa Różańca Świętego

Justyna Tyrka

Podążając malowniczą Doliną Mnikowską, można natknąć się niespodziewanie na kilkumetrowy wizerunek Matki Bożej Skalskiej, namalowany na wapiennej skale. Została ona stworzona w 1863 r. przez taternika Walerego Eliasza Radzikowskiego.

Matka Boża, ubrana w niebiesko-białą szatę trzyma w prawej dłoni różaniec, a w lewej koronę cierniową. Pod Jej stopami znajduje się zmiażdżony wąż, a całą postać unosi się na chmurze. Wizerunek ma 6 m wysokości i 3 m szerokości.

Legenda głosi, że przed laty kilku powstańców styczniowych zatrzymało się w Dolinie Mnikowskiej, szukając ratunku przed rosyjskimi wojskami. Gdy w popłochu wypatrywali miejsca, w którym mogliby się schronić, napotkana kobieta wskazała im jaskinię skalną. Powstańcy chcieli później podziękować nieznanemu, ale ta zniknęła. Wtedy zdali sobie sprawę z tego, że była nią sama Maryja i z wdzięczności kazali namalować Jej wizerunek w miejscu ocalenia. Współcześnie obok malunku nadal znajduje się wejście do „Jaskini Matki Bożej”, która była dla powstańców bezpiecznym schronieniem.

Druga z legend opowiada o ciężkiej chorobie córki hrabiny Potockiej. Kobieta głośno błagała Boga o jej wyzdrowienie. Wówczas trzykrotnie we śnie ukazała się jej skała z wizerunkiem Matki Bożej. Gdy córka hrabiny

wyzdrowiała, kobieta długo szukała wyśniewionej skały, aż nareszcie odnalazła ją w Dolinie Mnikowskiej. Potocka poprosiła wtedy znanego malarza o namalowanie wizerunku.

Faktem historycznym jest, że po upadku powstania styczniowego zaborca zabronił w Krakowie odprawiania Mszy św. za Ojczyznę. Wtedy mieszkańcy miasta pod pretekstem wycieczek rekreacyjnych zaczęli wyjeżdżać do Doliny Mnikowskiej, by brać udział w tajnych Mszach w intencji Polski.

Pod wizerunkiem Matki Boskiej Skalskiej zebrani Polacy śpiewali pieśń, którą napisali przywódcy powstania. Jej słowa zachowały się do naszych czasów, ale melodia nie jest już niestety znana:

*Najświętsza Dziewico! gdzie się tylko zdarzy,
Czy w kraju Polskim, czy w kraju żeglarzy –
Gdziekolwiek słyniesz litością i cudem,
Uczciwszy Twe imię, potoczmy się z ludem.*

Wieżo Dawidowa, potężna w obronę,
Na którąkolwiek jadę świata stronę,
Wszędzie Twe imię lud Twój błogosławi,
Cuda Twoje głosi, łaski Twoje stawi.

Ty zlitowanie Boże nam przynosisz,
Ty z nami płaczesz, Ty za nami prosisz,
Z różdżką oliwną, biała Gołębico,
Zlatujesz ku nam, niebieska Dziewico

Woła do Ciebie ziemia nasza cała,
Matko litości, w miłosierdziu stała
Ratuj, ach ratuj i bądź tarczą naszą,
I ukaż łaskę nad krainą laszą!

Życie nam z krzyża, Syna Twego znaku...
Pod takim hasłem nie zginiesz, Polaku!
Ratuj nas, ratuj w ostatniej godzinie,
A smutek duszy, jak zły sen, przemienie.

Ojczyzna nasza to ten duch narodu,
Co żyje cudem wśród głodu i chłodu,

Gdzie te kurhany, te smutne mogiły,
Co swobodności obrońców przykryły.

Wy, polscy święci, wy, nasze rodaki,
Wspierajcie braci, brońcie nieboraki,
Niech nieprzyjaciół z wolnych już nie szydzi,
Niech się przed niebem i ziemią zawstydy!

Jedno Twe słowo, wielkich niebios Panie,
W chwili nas z prochów wskreszyć będzie zdolne,
A gdy zasłużym na Twe ukaranie,
Obróć nas w prochy, ale w prochy wolne

Współcześnie spacerując po Dolinie Mnikowskiej nie sposób przeoczyć wizerunek Matki Bożej, która wyciąga w naszą stronę różaniec i koronę cierniową, jakby chciała powiedzieć, że do nieba można trafić właśnie dzięki cierpieniu i modlitwie różańcowej. Zwłaszcza w październiku – miesiącu różańca warto wpatrzeć się w Jej dobrą, kochającą twarz i sięgnąć po tę modlitwę. ■

Różaniec Październikowy

Odmawiajcie różaniec, Maryja prosiła,
Wypraszać łaski, bo w różańcu siła.

Ta prosta modlitwa zawiera tę siłę,
Moc szatańską gromi, czyniąc ją bezsilną.

Kto słowa różańca z ufnością wymawia,
Maryja mu wstawiennictwem Swoim dopomaga.

Pan Bóg Jej ten przywilej dał do dyspozycji,
Uczył Ją Matką wszystkich ludzkich istnień.

Bo wierna przy Krzyżu aż do końca była,
I w Bożą opatrność nigdy nie zwątpiła.

Panie Jezu daj i nam chociaż małą cząstkę,
Tej ufności Maryjnej na tą ziemską drogę.

Marcin

Zapraszamy na Różaniec
do kapliczki na Bugaju.
Godziennie o 17:00.

Misje Intronizacyjne Najświętszego Serca Pana Jezusa

Justyna Tyrka

Od 20 do 25 X w Jaworniku będą odbywały się Misje Intronizacyjne Najświętszego Serca Pana Jezusa. Poprowadzi je sercanin ks. Zdzisław Pluska SCJ. To wydarzenie ma duchowo przygotować wszystkich do obchodów 700-lecia naszej parafii, które będą już w 2025 r.

Czym są misje parafialne?

To przede wszystkim czas wielkiej łaski, refleksji nad stanem wiary i miłości do Boga oraz moment duchowej odnowy. Wielu z nas pamięta jeszcze, jak wielkim darem były ostatnie misje w naszej parafii, które odbyły się 27.05-01.06.2012 r. Prowadził je sercanin o. Maciej Moskwa SCJ.

Dlaczego się je organizuje?

Po zmartwychwstaniu Jezus powiedział do uczniów: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. W ten sposób Chrystus zainicjował pracę misyjną Kościoła, który wciąż posyła misjonarzy na wszystkie krańce ziemi.

Chrześcijanom wciąż zagrażają niebezpieczeństwa duchowe: upadek obyczajów, pokusy, sprzeczny z Dobrą Nowiną styl życia. Kościół kieruje do nich misjonarzy, którzy odnawiają w nich wiarę.

Misje organizuje się w parafiach zwykle co około 10 lat lub przed ważnymi wydarzeniami, by wszyscy wierni mogli odnowić się duchowo

***Serce Jezusa, Bramo Miłości,
naucz nas kochać mimo wszystko
i ponad wszystko.***

i umocnić na nowo wiarę. Tym razem w Jaworniku misje są przygotowaniem do 700-lecia istnienia parafii.

Kto może wziąć udział w misjach?

W czasie misji nie zapomina się o nikim. Zaproszeni są do kościoła wszyscy parafianie: osoby starsze, młodzież, dzieci, małżonkowie, osoby samotne.

Co nas czeka podczas misji parafialnych?

W tych dniach zostanie odnowione we wszystkich zawierzenie Bogu i pamięć o Bożej miłości, objawiającej się w znaku przebitego Serca Jezusa. Małżonkowie odnowią swoje ślubowania, wszyscy wyrażą w akcie Intronizacji Najświętszemu Sercu Jezusa wolę bycia Jego własnością. Na zakończenie każdy otrzyma błogosławieństwo z darem odpustu zupełnego.

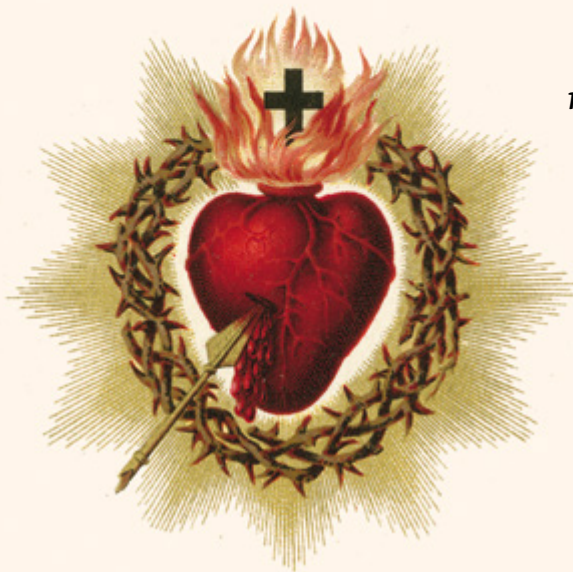
Jakie jest hasło misji parafialnych?

Misjom parafialnym szczególnie towarzyszą słowa: „Serce Jezusa, Bramo Miłości, naucz nas kochać mimo wszystko i ponad wszystko”.

Jak przygotować się do tego wydarzenia?

W ramach przygotowania do misji parafialnych warto podjąć modlitwę o dobre przeżycie Misji Intronizacyjnych dla całej parafii oraz o światło Ducha Świętego dla księdza misjonarza. ■

Misje intronizacyjne Najświętszego Serca Pana Jezusa

„Serce Jezusa, Bramo Miłości,
naucz nas kochać mimo wszystko
i ponad wszystko”.

20-25.10.2024

**Parafia pw. Podwyższenia
Krzyża Świętego
W JAWORNIKU**

Drogi księżu Łukaszu

*z okazji imienin życzymy
radości z pełnionej posługi kapłańskiej,
podążania drogą Bożą do świętości.
Obfitych łask Bożych,
niech Duch Święty opromienia swym światłem,
a Matka Boża otacza swoją opieką.
Dziękujemy za Twoją służbę i modlitwę.
Szczęść Boże!*

Parafianie i Redakcja BK

Błogosławieni Męczennicy Polscy z czasów II wojny światowej cz. III

beatyfikowani 13 czerwca 1999 roku w Warszawie przez Jana Pawła II

Elżbieta Łabędzka

Gniezno

10. KS. JAN NEPOMUCEN CHRZAN (1885–1942)

Proboszcz parafii Żerków. W czasie okupacji, nie zważając na niebezpieczeństwo uwięzienia, bardzo ofiarnie prowadził postugę duszpasterską, za co 6 października 1941 r. aresztowano go i deportowano do obo-

zu koncentracyjnego w Dachau. Zmarł w obozie w następstwie maltretowania i chorób. „Pod wpływem łaski Bożej przemienił się tak, że z poddaniem się woli Bożej znosił wszelkie cierpienia” (ks. Dezydery Wróblewski). Zakończył życie 1 lipca 1942 r. ze słowami na ustach: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

11. KS. FRANCISZEK DACHTERA (1910–1942)

Prefekt liceum w Bydgoszczy; wyróżnił się wielką gorliwością apostołską i duchowością kapłańską. Po aresztowaniu 17 września 1939 r., i pobycie w różnych więzieniach, ostatecznie umieszczono go w obozie koncentracyjnym w Dachau. Zmarł po bardzo dotkliwych cierpieniach 23 sierpnia 1942 r. jako ofiara eksperymentów pseudomedycznych. Przed śmiercią powiedział jeszcze do przyjaciela: „Pozdrów moją rodzinę. Niech nie płaczą. Bóg tak chce. Zgadzą się z Jego wolą, choć serce się rwie do swoich”.

12. KS. WŁADYSŁAW DEMSKI (1884–1940)

Proboszcz parafii Najświętszej Maryi Panny w Inowrocławiu, przedtem profesor języków klasycznych w gimnazjum, szanowany powszechnie jako „kapłan według Serca Bożego i prawdziwy wycho-

wawca”. Aresztowany 2 listopada 1939 r. W obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen 28 maja 1940 r. został skatowany na śmierć za to, że odmówił podeptania różańca. Mówił przed śmiercią: „Wszystko trzeba ścierpieć dla Pana i na nic się nie skarżyć”.

13. KS. STANISŁAW KUBSKI (1876–1942)

Proboszcz parafii Najświętszej Maryi Panny w Inowrocławiu. Na wszystkich placówkach duszpasterskich odznaczał się niezwykłą gorliwością, wrażliwością na najbiedniejszych i bezrobotnych. Aresztowano go zaraz na początku wojny 2 września 1939 r. i osadzono w kamieniołomach w Buchenwaldzie, skąd następnie przewieziono go do Dachau. 18 maja 1942 r. wywieziono go, jako niezdolnego do pracy, na zagazowanie. „Wszystkie cierpienia i katusze znosił z anielską cierpliwością, a w modlitwie szukał pociechy i otuchy; pokrzepiał innych dobrym słowem” (ks. Dezydery Wróblewski).

14. KS. WŁADYSŁAW MACZKOWSKI (1911–1942)

Administrator parafii Łubowo; wyróżnił się wzorowym życiem kapłańskim i wielkim zapałem duszpasterskim. Po uwięzieniu 26 sierpnia 1940 r. został przewieziony do Dachau, gdzie zmarł na skutek znęcania się nad nim strażników 20 sierpnia 1942 r. Był uważany przez współwięźniów za przykład cichego i ofiarnego kapłana, zapominającego o sobie, który wnosił w miejsce obozowego upodlenia i poniżenia człowieka jasność wiary i dobroć. Mówił do więźniów o śmierci, jako o radosnym spotkaniu z Chrystusem.

na podstawie <https://opoka.org.pl>

Historia parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku cz. XII

Justyna Tyrka

Na wiosnę 1962 r. mieszkańcy Jawornika położyli wokół kościoła kamienny chodnik, dzięki któremu łatwiej było organizować procesje. W grudniu tego roku odbył się w parafii pogrzeb ks. Józefa Szczotkowskiego, na który przybyli m.in. bp Julian Groblicki oraz kanonicy Katedry Wawelskiej.

W 1963 r. kontynuowano prace porządkowe wokół kościoła: przycięto krzewy i drzewa, które zwiększały zawilgocenie murów i stwarzały niebezpieczeństwo. Usunięto grubą warstwę mchu, która zalegała na północnej części dachu.

Od 31 marca do 7 kwietnia 1963 r. w parafii odbywały się misje święte. Przeprowadzili je ojcowie reformaci: o. Wincenty Jarosz, o. Antoni Nowicki i o. Tataara. „Ku znacznemu pożytkowi wiernych przyczyniły się one do obudzenia głębszej więzi z Chrystusem i Kościołem. Przez nie jeszcze lepiej zrozumieli, że parafia to «rodzina Chrystusowa». To było znaczne osiągnięcie misji, gdyż istniało «rozbitcie» w para-

fii, które ustępuje, i dałby Bóg, aby ustąpiło na zawsze” – zanotował ówczesny proboszcz.

W 1963 sporządzono w kościele nowe „zacheuszki”, ponieważ poprzednie zaginęły. Tego roku także siostry albertynki przekazały elementy wyposażenia, m.in. korporaty. Z Jawornika pochodziła przełożona generalna zakonu – s. Helena Wilkołek. Była ona wieloletnią zastępczynią bł. s. Bernardyny Jabłońskiej. ■

WIADOMOŚCI Z ARCHIDIECEZJI

- ▶ Do końca października lub do wyczerpania miejsc trwają zapisy na III Międzynarodowy Kongres dla Małżeństwa i Rodziny, który od 13 do 15.11 odbywać będzie się w Krakowie. Szczegółowe informacje: <https://kongresrodzin.pl/>.
- ▶ 8.09 w Kalwarii Zebrzydowskiej miała miejsce XXXII Pielgrzymka Rodzin Archidiecezji Krakowskiej do Kalwarii Zebrzydowskiej.
- ▶ 15.09 abp M. Jędraszewski ogłosił kościół oo. Bernardynów w Alwerni archidiecezjalnym sanktuarium Pana Jezusa Cierpiącego *Ecce Homo*.
- ▶ 27.09 zapakowano miedziane tuby, które trafiły na szczyt Wieży Zegarowej Katedry na Wawelu.

Jedna z nich pochodzi z 1716 r., najnowsza jest zapisem 2024 r.

- ▶ 30.09 abp Marek Jędraszewski wręczył siedmiu alumnom suscepty – dokumenty potwierdzające przyjęcie do Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej
- ▶ Dominikańskie Duszpasterstwo Akademickie „Beczka” w październiku rozpoczęło obchody jubileuszu 60-lecia istnienia. To jedna z największych tego typu wspólnot w Polsce, a inicjatorem jej powstania był abp Karol Wojtyła.
- ▶ Do 31.10 trwają zapisy na Mistrzostwa Polski Liturgicznej Służby Ołtarza w piłce nożnej halowej.

J.T.

Skuteczne wspieranie rozwoju uczniów

Karolina Korneszczuk-Podoba

Magdalena Pielech jest nauczycielem w naszej szkole, gdzie prowadzi zajęcia z techniki, plastyki oraz muzyki. Swoją ścieżkę zawodową rozpoczęła po ukończeniu studiów na AGH w Krakowie, zdobywając tytuł magistra inżyniera na kierunku Edukacja Techniczno-Informatyczna ze specjalizacją w metaloplastyce i kształtowaniu objętościowym. Dzięki połączeniu wiedzy technicznej, artystycznej oraz doświadczenia w pracy z uczniami o specjalnych potrzebach, realizuje swoje zawodowe powołanie, przekazując wiedzę i inspirując uczniów do rozwijania swoich umiejętności i pasji.

Co było dla Pani najtrudniejsze w procesie ubiegania się o stopień nauczyciela mianowanego?

Najtrudniejszym aspektem była konieczność pogodzenia rozwoju zawodowego z codziennymi obowiązkami w pracy oraz życiem prywatnym. Proces ten wymagał nie tylko systematycznej pracy, ale także stałego doskonalenia swoich umiejętności dydaktycznych i pedagogicznych.

Kluczowym wyzwaniem było również zrozumienie oraz wdrożenie wszystkich wymagań formalnych, które są związane z dokumentacją i ewaluacją pracy nauczyciela. Niemniej jednak, te trudności były dla mnie motywacją do dal-

szego rozwoju, a osiągnięcie tego stopnia jest dla mnie wielkim osobistym sukcesem i krokiem naprzód w mojej karierze.

Czy są jakieś wskazówki, które mogłaby Pani przekazać nauczycielom dopiero rozpoczynającym swoją drogę zawodową?

Przede wszystkim, warto podkreślić, że cierpliwość i wytrwałość to kluczowe cechy w pracy nauczyciela. Na początku drogi zawodowej nie wszystko będzie od razu jasne i proste, ale warto pamiętać, że każdy dzień w szkole to szansa na rozwój, zarówno dla uczniów, jak i dla nauczyciela. Ważne jest, aby być otwartym na różnorodne metody nauczania i nie bać się eksperymentować z nowymi pomysłami. Dobrze jest również budować relacje z innymi nauczycielami – współpraca i dzielenie się doświadczeniami może być nieocenioną pomocą. Kolejną istotną wskazówką jest dbanie o równowagę między życiem zawodowym a prywatnym. Praca nauczyciela bywa wymagająca, ale warto znaleźć czas na regenerację i własne pasje, które mogą również inspirować w pracy z uczniami.

Jakie cele stawia Pani przed sobą na przyszłość po uzyskaniu stopnia mianowanego?

Uzyskanie stopnia nauczyciela mianowanego to dla mnie ważny krok, ale nie traktuję go jako końca mojej drogi zawodowej. Wręcz przeciwnie – otwiera on nowe możliwości i wyzwania. W przyszłości chciałabym dalej rozwijać swoje umiejętności, zwłaszcza w zakresie pracy z uczniami o specjalnych potrzebach

edukacyjnych. Marzy mi się również pogłębianie kompetencji w zakresie edukacji plastycznej, ponieważ wierzę, że sztuka i technika odgrywają kluczową rolę w rozwijaniu kreatywności oraz zdolności manualnych uczniów. Chciałabym także zainwestować więcej czasu w doskonalenie swoich umiejętności w zakresie nowoczesnych technologii edukacyjnych, które coraz bardziej zyskują na znaczeniu w szkole. Uważam, że umiejętne wykorzystywanie technologii może znacząco uatrakcyjnić lekcje i lepiej angażować uczniów w proces nauczania. Moim długofalowym celem jest również zdobycie stopnia nauczyciela dyplomowanego oraz dalsze doskonalenie zawodowe, aby móc jak najlepiej wspierać moich uczniów w ich rozwoju i być dla nich inspiracją do nauki i odkrywania nowych pasji.

W jaki sposób ten awans wpłynie na Pani codzienną pracę oraz relacje z uczniami i innymi nauczycielami?

Awans na stopień nauczyciela mianowanego to nie tylko formalne wyróżnienie, ale także motywacja do dalszej pracy nad sobą i swoimi kom-

petencjami. W codziennej pracy staram się stale podnosić jakość nauczania i być jeszcze bardziej świadomą swoich obowiązków, ale także szans, jakie daje mi ten zawód. Mam poczucie większej odpowiedzialności za rozwój moich uczniów, co sprawia, że podchodzę do nich z jeszcze większą troską i zaangażowaniem. Jednocześnie ten awans dodaje mi pewności siebie w podejmowaniu nowych inicjatyw i projektów. Jeśli chodzi o relacje z uczniami, uważam, że podstawą ich budowania jest zaufanie, wzajemny szacunek oraz otwartość na potrzeby drugiej strony. Uzyskany stopień awansu nie zmienia mojego podejścia do uczniów – nadal priorytetem pozostaje indywidualne podejście do każdego z nich. Jednak zdobyte doświadczenie pozwala mi lepiej rozumieć ich potrzeby i skuteczniej wspierać w nauce. W relacjach z innymi nauczycielami awans stanowi dla mnie okazję do pełniejszego zaangażowania w życie szkoły, dzielenia się wiedzą i doświadczeniem oraz wspierania młodszych kolegów i koleżanek. Współpraca w zespole nauczycielskim jest dla mnie bardzo ważna, ponieważ to dzięki niej możemy tworzyć najlepsze warunki do rozwoju

uczniów i wspólnie budować przyjazną atmosferę w szkole.

Jakie zmiany zauważyła Pani w swoim podejściu do nauczania od początku kariery do momentu uzyskania stopnia mianowanego?

Od początku mojej kariery nauczycielskiej zauważyłam znaczące zmiany w swoim podejściu do nauczania. Na początku skupiałam się głównie na opanowaniu podstawowych metod dydaktycznych i radzeniu sobie z codziennymi wyzwaniami. Z czasem, w miarę zdobywania doświadczenia i wiedzy, moje podejście stało się bardziej złożone i świadome. Przede wszystkim, nauczyłam się, jak ważne jest dostosowanie metod nauczania do indywidualnych potrzeb uczniów. Zrozumiałam, że skuteczne nauczanie wymaga elastyczności i umiejętności dostosowywania się do różnych stylów uczenia się. Ponadto, zyskałam głębsze zrozumienie znaczenia budowania relacji z uczniami oraz tworzenia atmosfery sprzyjającej nauce i rozwojowi. Moje podejście zmieniło się również pod kątem pracy zespołowej i współpracy z innymi nauczycielami. Zauważyłam, że wspólne działania i dzielenie się doświadczeniami wzbogacają moją pracę i wpływają na lepsze efekty w edukacji. Ponadto, nauczyłam się bardziej efektywnie zarządzać czasem i organizować swoją pracę, co pozwala mi lepiej koncentrować się na celach dydaktycznych i rozwoju uczniów.

Czy były jakieś momenty zwątpienia podczas procesu ubiegania się o ten stopień? Jak Pani sobie z nimi radziła?

Tak, zdarzały się momenty zwątpienia. To naturalne, biorąc pod uwagę wymagania i odpowiedzialność związane z tym etapem kariery. Czasami czułam się przytłoczona liczbą obowiązków oraz oczekiwaniami, które musiałam spełnić, aby osiągnąć ten cel. Aby sobie z tym

radzić, starałam się skoncentrować na pozytywnych aspektach i krokach, które już udało mi się osiągnąć. Dzieliłam się swoimi obawami z kolegami i koleżankami po fachu, którzy często udzielali mi cennych rad i wsparcia. To poczucie wspólnoty i wsparcia było bardzo ważne, pomogło mi przetrwać trudniejsze chwile. Również dbałam o równowagę między pracą a życiem osobistym, co pomagało mi w radzeniu sobie ze stresem i utrzymaniu pozytywnego nastawienia. Ostatecznie, dzięki determinacji, wsparciu rodziny, dyrekcji oraz współpracowników, udało mi się pokonać trudności i osiągnąć zamierzony cel.

Jakie aspekty pracy nauczyciela są dla Pani najważniejsze i jak ten awans pomoże w ich realizacji?

Dla mnie najważniejsze w pracy nauczyciela to skuteczne wspieranie rozwoju uczniów, indywidualne dopasowanie metod nauczania oraz tworzenie motywującego i wspierającego środowiska edukacyjnego. Kluczowe jest, aby każdemu uczniowi dawać szansę na odkrywanie i rozwijanie swoich talentów, a także budowanie z nim relacji opartych na wzajemnym zrozumieniu i szacunku. Dzięki zdobytym umiejętnościom i doświadczeniu mogę wprowadzać innowacyjne podejścia do nauczania oraz angażować się w projekty, które wzbogacają program edukacyjny. Moja rola w zespole nauczycielskim staje się bardziej aktywna, co umożliwia mi bardziej efektywne współdziałanie w tworzeniu lepszych warunków nauki. To wszystko przekłada się na lepsze efekty w nauczaniu oraz umożliwia mi jeszcze skuteczniejsze wspieranie uczniów w ich rozwoju i realizowaniu ich potencjału. Mam nadzieję, że moje doświadczenia i spostrzeżenia będą inspiracją i wsparciem dla innych nauczycieli oraz osób związanych z edukacją.

Dziękuję za wywiad.

Seniorzy na straży swojego bezpieczeństwa

spotkanie z policją na temat zagrożeń

Karolina Korneszczuk-Podoba

Pod koniec września, w Domu Parafialnym, z intencji Centrum Aktywności Lokalnej przy współpracy Stowarzyszenia „Róża”, odbyło się kolejne spotkanie z seniorami, podczas którego poruszono kluczowy temat związany z bezpieczeństwem osób starszych. Podkomisarz Dawid Wietrzyk szczegółowo omówił zagrożenia, z jakimi mogą spotkać się seniorzy, zwłaszcza w codziennych sytuacjach, takich jak rozmowy telefoniczne, wizyty nieznajomych czy korzystanie z internetu. Przestrzegając przed coraz częściej spotykanymi oszustwami, takimi jak „na wnuczka”, „na policjanta” czy wyłudzenia finansowe przez fałszywych przedstawicieli firm.

W trakcie spotkania podkreślono, jak ważne jest zachowanie czujności i nieufność wobec

osób, które proszą o przekazanie pieniędzy lub danych osobowych. Podkomisarz Wietrzyk zachęcał seniorów do kontaktowania się z policją w przypadku jakichkolwiek wątpliwości lub podejrzanych sytuacji. Uczestnicy mieli również okazję zadawać pytania oraz dowiedzieć się, jak unikać ryzyka stania się ofiarą przestępców. Spotkanie było częścią szerszej inicjatywy mającej na celu zwiększenie świadomości seniorów na temat zagrożeń oraz zapewnienie im wsparcia w zakresie bezpieczeństwa.

Dzięki licznym środkom finansowym niektóre z dzieci miały okazję pierwszy raz w życiu spędzić wakacje nad morzem.

Po powrocie z obozu zauważyliśmy, że integracja dopięła swego, a przyjaźnie i serdeczność wśród młodych z drużyny rośnie. ■

Szanowni Seniorzy

W ramach spotkań
„Historia i Pamięć: Spotkania Pokoleń”
serdecznie zapraszamy Państwa

na Bal Niepodległości

który odbędzie się

7 listopada 2024 roku
o godzinie 10:00

w Sali Grafit w **Myślenicach**
ul. Słowackiego 112 b

WSTĘP BEZPŁATNY

W programie:

- 👉 Uroczyste otwarcie balu polonezem
- 👉 Występ artystyczny
- 👉 Śpiewanie pieśni patriotycznych
- 👉 Tańce
- 👉 Poczęstunek

Wstęp bezpłatny. Obowiązują zapisy do
25 października pod numerami telefonu:
537 553 435 lub 881 551 517.

Czekamy na Państwa z niecierpliwością,
aby wspólnie uczcić ten wyjątkowy dzień
w atmosferze radości i patriotyzmu.

Organizatorzy Balu Niepodległości

HISTORIA I PAMIĘĆ:
SPOTKANIA POKOLEŃ

**BAL
NIEPODLEGŁOŚCI**
dla Seniorów

7 listopada 2024
godz. 10:00

Sala Bankietowa Grafit ul. Słowackiego 112b, Myślenice

**wstęp bezpłatny
obowiązują zapisy**

Telefony do zapisów
537 553 435 881 551 517

Projekt realizowany przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

CENTRUM USŁUG SPOŁECZNYCH
myślenice.pl

ZAPRASZAMY NA
**SPOTKANIE
Z SENIORAMI**

PODZAS SPOTKANIA ODBĘDZIE SIĘ:
Spotkanie z fizjoterapeutą

15 października 2024 r. 16:00-17:30 Dom parafialny w Jaworniku

SPOTKANIE ORGANIZUJE CENTRUM AKTYWNOŚCI LOKALNEJ
WRAZ ZE STOWARZYSZENIEM "WISKA" W JAWORNIKU.
DZIĘKI WSPÓŁPRACY I WSPARCIU PRACOWNICZKI KSIĘDZKA PROBOSZCZA

22 PAŹDZIERNIKA

Wspomnienie św. Jana Pawła II

opracowanie Lucyna Bargieł

Człowiek nie może żyć bez miłości. Jest wezwany do miłości Boga i bliźniego. Niech ta miłość, właśnie dzięki wam, drodzy chłopcy i dziewczęta, rozszerzy się na wasze otoczenia i na cały świat. Niech ta miłość dotrze do wszystkich, którzy jej szczególnie potrzebują: zwłaszcza do cierpiących i zapomnianych.

Karol Józef Wojtyła urodził się w 1920 r. w Wadowicach, małej miejscowości pod Krakowem. W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia – Lolek. Uważano go za chłopca utalentowanego i wysportowanego, lubił piłkę nożną i narty. Już w tamtym okresie przyszłego papieża cechowała silna wiara, w kościele parafialnym pełnił obowiązki ministranta. 16 października 1978 r. został wybrany na papieża, przyjął imię Jana Pawła II. Był zarazem pierwszym od 455 lat papieżem, który nie był Włochem i pierwszym papieżem Polakiem. Pierwszym papieżem jeżdżącym na nartach, uprawiającym wspinaczkę górską, czy też pływającym kajakiem. Ojciec Święty był podróżnikiem, odwiedził wiele miejsc, odbył 104 pielgrzymki, w tym 8 do Polski. Papież kochał dzieci, chętnie spotykał się z nimi, poświęcał im dużo uwagi. ■

Na jakim drzewie jesienią, koraliki się czerwienią?

Dawniej uważano, że jarzębina przynosi szczęście w miłości, dlatego kobiety nosiły wykonane z jej owoców koraliki. Stare opowieści mówią, że jarzębina znalazła się na świecie, żeby go ozdobić oraz nakarmić ptaki i dzikie zwierzęta. Rzeczywiście, owoce jarzębiny chętnie jedzą prawie wszystkie mniejsze gatunki ptaków zimujących w Polsce. Jest to kos, drozd śpiewak, jasiołtuska, zięba i gil. Chętnie raczą się nimi także zwierzęta leśne: borsuki, sarny, jelenie, dziki, wiewiórki, lisy i inne małe gryzonie. Wszyscy ci smakosze na dużą skalę pomagają rozsiewać nasiona jarzębiny. ■

INTENCJE MSZALNE**14.10. PONIEDZIAŁEK**

7:00 rezerwacja

18:00 + Marian Owczarkiewicz – od syna Szymona z rodziną

15.10. WTOREK

7:00 za parafian

18:00 + Zofia Bylica - od córki Ali z rodziną

16.10. ŚRODA

7:00 + Anna Kurowska w 1 rocznicę śmierci - od córki

18:00 zbiorowa: + Jadwiga Polewka – od Władysława Wilkołka; + Stanisław Pieczara – od rodziny Krzanowskich z Krzyszkowic; + Stanisław Gofron – od rodziny Wróblewskich; + Andrzej Iwan – od Stanisława Białoń z żoną;

17.10. CZWARTEK

7:00 dziękczynno-błagalna w 15. rocznicę ślubu Marty i Grzegorza

18:00 o Boże błogostawieństwo dla członków Bractwa Szkaplerza św. Michała Archanioła i ich rodzin oraz rozwój kultu św. Michała w naszej parafii.

18.10. PIĄTEK

7:00 za parafian

18:00 zbiorowa: w intencji ofiarodawców parafii; + Maria Szlachetka – od rodziny Pitalów; + Olimpia i Stefan Starzec ich rodzice i rodzeństwo oraz zmarli z rodziny; + Józefa Starzec – od wnuczki Kamili; + Helena Liśkiewicz – od wnuka Dariusza z rodziną

19.10. SOBOTA

7:00 rezerwacja

18:00 + Stanisława Papiernik, Jan i Rozalia Papiernik, Stanisław i Józefa Leśniak

20.10. NIEDZIELA

7:00 + Mateusz Kościelniak

9:00 rezerwacja

11:00 + Jan Bidziński w 16. r. śm.

15:30 o Boże błogostawieństwo i zdrowie dla ks. Rafała z okazji urodzin i imienin i umocnienie w powołaniu – od Margaretki

21.10. PONIEDZIAŁEK

7:00 + Tadeusz Bednarczyk w 11. rocznicę śmierci

18:00 dziękczynno-błagalna dla Grzegorza w dniu imienin

22.10. WTOREK

7:00 Za parafian

18:00 + Maria i Franciszek Wilkołek, Łukasz wnuk

23.10. ŚRODA

7:00 + Anna Kurowska – od syna Jana z żoną

18:00 zbiorowa: + Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk i dusze w czyśćcu cierpiące; + Bolesław Hudaszek – od sąsiadki Sotysy; + Władysława Wachowicz-Brózda – od Elżbiety i Romana i Joniec; + Stanisław Kołodziejczyk – od sąsiadów; + Marek Woźniak – od rodziny Grzeszkowicz; + dziękczynno-błagalna dla małżonków 30. rocznicę ślubu; + Genowefa i Piotr Mirek, Antoni i Andrzej synowie, Wanda i Czesław Dzidek

24.10. CZWARTEK

7:00 + Zofia Kurowska, Tadeusz mąż, Ryszard syn, dziadkowie

18:00 dziękczynno-błagalna w 30. rocznicę ślubu Barbary i Bogdana i ich dzieci

25.10. PIĄTEK

7:00 za parafian

18:00 zbiorowa: + Marian Dzieża – od Stanisława Święch z rodziną; + Paweł Paryła – od Renaty Ćwiertniewicz z rodziną; + Andrzej Twardosz – od Edyty Władysława Kurowskich; + Piotr Tomal – od rodziny Ptasińskich; + Zbigniew Karaim – od rodziny Świerczek z Zakliczyna; + Leszek Włoch – od Renaty i Jarostawa Podoba

26.10. SOBOTA

7:00 o trwałość i świętość małżeństw oraz o błogostawieństwo Boże dla rodzin od II Kręgu Rodzin Domowe-go Kościoła

18:00 dziękczynno-błagalna w 9. rocznicę ślubu Anny i Łukasza z prośbą o Boże błogostawieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla całej rodziny

27.10. NIEDZIELA

7:00 + zmarłe członkinie z Różny Świętej Królowej Jadwigi, żelatorka Maria Łakomy i zmarłych z ich rodzin

9:00 + Kazimierz Kurowski, Maria żona, Władysław syn, Miłkołaj Hodurek, Joanna żona, Wacław Szczotkowski

11:00 + Wiktoria i Józef Szlachetka, Zofia i Władysław Szlachetka i ich rodzice

15:30 + Wacław Szczotkowski – od rady parafialnej

28.10. PONIEDZIAŁEK

7:00 + Helena Suder w 23. rocznicę śmierci, Stefan mąż, Teresa córka, Władysława Leśniak, Wiktoria i Paweł Polewka

18:00 + Eugenia Włoch w rocznicę śmierci, Jan mąż, Łukasz Włoch, Jan, Helena Władysława Machnik

29.10. WTOREK

7:00 za parafian

18:00 + Józef Polewka, Józef i Kazimiera rodzice

30.10. ŚRODA

7:00 + Marian Dzieża – od syna Janusza z rodziną

18:00 Zbiorowa: + Danuta Podoba – od syna Wiesława z rodziną; + Jadwiga Polewka – od Anny i Adama Warchoł z rodziną; + Kazimierz Sajak – od Podobów z Kotonia; + Marek Woźniak – od sąsiadów Stanach; + Stanisław Polaniak; + Helena Liśkiewicz – od wnuczki Anny z rodziną; + Andrzej Jaśkowiec - od siostry z rodziną

31.10. CZWARTEK

7:00 rezerwacja

18:00 rezerwacja

01.11. PIĄTEK

7:00 + za zmarłe członkinie z Różny Świętej Łucji i za zmarłych z ich rodzin

9:00 + Kazimierz i Bolestaw Hudaszek
 11:00 za dusze w czyścću cierpiące
 13:30 za parafian

02.11. SOBOTA

7:00 za zmarłych
 18:00 za zmarłych

03.11 NIEDZIELA

7:00 + za zmarłych członków Róży św. Maksymiliana Marii Kolbego i zmarłych z ich rodzin
 9:00 + za zmarłe członkinie z Róży św. Rity i zmarłych z ich rodzin
 11:00 rezerwacja
 15:30 + Władysław Szczeciński, Władysława żona, Bogdan syn, Piotr i Aniela rodzice

04.11. PONIEDZIAŁEK

7:00 + Kazimierz Woźniak, Jan Bujak, Franciszek Woźniak, Stefania żona, Elżbieta córka, Henryk Szlachetka, Aniela żona, Pelagia, Antonina i Jan dzieci
 18:00 rezerwacja

05.11. WTOREK

7:00 + Władysław Kurowski – od żony i córki
 18:00 rezerwacja

06.11. ŚRODA

7:00 + Eugeniusz Szlachetka, Anna żona, Władysław syn, Stanisław Łapa
 18:00 zbiorowa: + Paweł Paryła – od Anety, Tomasza i Wiktorii Włoch; + Jadwiga Polewka – od sąsiadów Węgrzyn; + Władysław Wachowicz-Bródza – od synów Jarosława i Roberta Rusznica; + Stanisław Kołodziejczyk – od sąsiadów Mariusza i Barbary Polewka; + Andrzej Iwan – od Adama Sottysa z rodziną; + Józefa Starczek – od wnuka Arkadiusza z żoną; + Helena Liśkiewicz – od sąsiada Tadeusza Hołuj

07.11. CZWARTEK

7:00 + za zmarłych członków Róży św. Jana Pawła II i zmarłych z ich rodzin
 18:00 dziękczynno-błagalna w 15. rocznicę ślubu Danuty i Andrzeja i całej rodziny

08.11. PIĄTEK

7:00 za zmarłych polecanych w rocznych wypominkach
 18:00 zbiorowa: dziękczynna z prośbą o Boże błogostą-

wieństwo i zdrowie dla Kacpra w 18. rocznicę urodzin; + Maria Szlachetka – od Róży św. Bernadety; + Andrzej Twardosz – od Dominiki i Krzysztofa Hudaszek; + Piotr Tomal – od rodziny Harkabuz; + Kazimierz Sajak – od rodziny Rozum; + Marek Woźniak – od rodziny Ślusarczyk; + Leszek Włoch – od Marii Malec z rodziną

09.11. SOBOTA

7:00 za zmarłych członków Róży św. Józefa Opiekuna świętej rodziny i zmarłych z ich rodzin
 18:00 za zmarłe członkinie wspólnoty Komunii św. wynagradzającej i za zmarłych z ich rodzin

10.11 NIEDZIELA

7:00 + Franciszek Bartosz
 9:00 + Jerzy Podoba i rodzice, Jan Dyduła, Stanisława żona i synowie
 11:00 + Józefa i Stanisław Liszkiewicz, Andrzej i Stanisław synowie, Marian Kalisz, Aniela i Andrzej Kalisz, Mateusz i Waleria Podoba
 15:30 + Krzysztof Kasperczyk

KALENDARIUM LITURGICZNE

20.10. 29 Niedziela Zwykła – Uroczystość Św. Jana Kantego – głównego patrona archidiecezji krakowskiej i miasta Krakowa
 22.10. Uroczystość Św. Jana Pawła II
 27.10. 30 Niedziela Zwykła
 1.11. Uroczystość Wszystkich Świętych
 2.11. Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych
 3.11. 31 Niedziela Zwykła
 10.11. 32 Niedziela Zwykła
 11.11. Narodowe Święto Niepodległości

CHRZTY

Rita Blanka Wylegała; Szymon Marek Raczek; Sabina Małgorzata Raczek; Oliwier Kisiel

ŚLUBY

Damian Grzegorz Świerczek
 i Angelika Klaudia Karaim;

POGRZEBY

+ Marek Komorowski; + Marian Andrzej Strama
 + Angelika Marta Brewczyńska;

BIAŁY KAMYK – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Łukasz Czarnik;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski (redaktorzy wydania), Beata Kiełbowicz, Anna Kowalska, Karolina Korneszczuk-Podoba, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zając, Dawid Grzeszkowicz; **Skarbnik:** Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz;

Foto: Paweł Ciaputa; Karolina Korneszczuk-Podoba; **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowania edytorskiego nadesłanych tekstów.

Odpust parafialny

